

Til
Niels Callesø
Regionsrådsmedlem i Region Midtjylland

Vedrørende personfarlige retspsykiatriske patienter

Vi henvender os til dig og dermed til de politiske beslutningstagere i en meget trængt situation, hvor vi igen har en person indlagt, som udgør en væsentlig fare for andre. Vi har ikke de midler som behøves, for at han kan få den behandling, der minimerer risikoen for medpatienter, personale, det omgivende samfund – og pågældende selv.

Jeg har tidligere informeret om forholdene i psykiatrisk afdeling i Holstebro, idet vi stod i en lignende situation i november 2009, da vi fik pålagt behandlingsopgaven for en farlig mand, vi ikke kunne behandle;

Dengang var der ingen hjælp at hente ved henvendelse opad i vort eget beslutningssystem. Det forholder sig på præcist samme måde i dag. Vi har nu indlagt en person, som en sjællandsk kommune har anbragt i et døgntilbud på Thy. Stedet magter ikke opgaven. Han indlægges i henhold til behandlingsdom. Vi vurderer samstemmende, at han er i samme klasse som patienten i 2009 hvad angår farlighed. Denne vurdering bygger på kendskab til en lang, lang række af ugerninger gennem en årrække og et antal personangreb i indeværende år.

Vor patient er så højrøstet og så modbydelig i sine trusler, at det nedslider selv garvede personer i afdelingen. Dygtige, veluddannede, erfarne og engagerede sygeplejersker græder og tør ikke møde på arbejde. Medpatienter skræmmes og får ikke den gode og omsorgsfulde behandling, afdelingen er kendt for, når al opmærksomhed og alle kræfter bruges for at 'overleve'. Det ironiske er, at det ikke kommer den voldelige patient til gode, for enten sætter han dagsordenen, eller også ligger han bæltefikseret. Ingen af delene er behandling, som peger frem mod en bedre fremtid for ham.

Retspsykiatrisk Rapport forudsætter, at de vanskeligste patienter behandles i retspsykiatrisk afdeling. Der opregnes en række mulige komplicerende forhold: behandlingsresistens – manglende eller ringe sygdomsindsigt – manglende eller ringe behandlingsalliance – komplicerende misbrug – problematisk udadreagerende adfærd – manglende pårørendenetværk eller pårørende, der på forskellig måde kræver en særlig indsats – farlighed – risiko for at begå ny personfarlig kriminalitet – flugtrisiko (side 8). Vor patient opfylder *samtlig*e forhold. Den 22. april deltog jeg i det første møde i Retspsykiatrisk Forum, hvor man i hht. kommissoriet skal evaluere den nuværende praksis. Her kunne jeg høre, at man på de retspsykiatriske afdelinger har et meget stor andel af langtidsindlagte patienter, og der er næsten intet flow, hvorfor næsten alle nyopståede opgaver skal løses af andre afdelinger. Jeg forsøgte dagen igennem at få forståelse for, at der findes enkelte patienter, der ikke kan behandles i en åben afdeling (vi kan låse dørene ad hoc) med to sygeplejersker i nattevagt og uden mænd i personalegruppen. Og uden økonomiske ressourcer. Det blev ikke hørt. Tvært imod. ("Det er en politisk beslutning at alle skal løse opgaven"). Jeg forsøgte at fremføre det rimeligheds-synspunkt at pengene skal følge med opgaven: det er i runde tal dobbelt så dyrt at behandle en retspsykiatrisk patient, og så må det afspejle sig i de ressourcer afdelingen får tilført. (Det blev som venteligt opfattet som en provokation – hvis jeg ikke mistolkede reaktionen). Jeg forsøgte energisk at skabe forståelse for, at der er enkelt patienter, som vi slet og ret ikke kan behandle forsvarligt. Mit skøn er at det kan dreje sig om 1 – 2 per år. I disse sjældne tilfælde skal det være muligt at få vedkommende indlagt i en robust afdeling meget hurtigt (få dage). Det blev absolut ikke mødt med forståelse.

Venlig hilsen